

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 17 DECEMBER.

Senaat.

De Senaat heeft zich gisteren vergaderd. Bij het openen der zitting heeft M. de graaf de Theux lezing gegeven van de koninklijke besluiten waardoor het ontslag van M. Guillaume als minister van oorlog wordt aangenomen en M. d'Aspremont-Lynden gelast wordt het ministerie van oorlog waar te nemen tot den dag der benoeming van den opvolger van M. Guillaume.

M. de Theux heeft terzelfder tijd aan den Senaat lezing gegeven van de verklaringen welke den 10 december in de Kamer der Volksvertegenwoordigers gedaan werden. Hij heeft herhaald dat de plaatsvervangings niet zal afgeschafte worden en dat het jaarlijksch contingent van 12,000 man niet zal verhoogd worden.

Deze mededeeling is in den Senaat met algemeene voldoening ontvangen geworden.

Drie leden van den Senaat hebben het woord genomen: MM. Van Schoor, Dolez en Fortamps. Alle drie hebben zij hunne voldoening uitgedrukt over de verklaring van het ministerie; M. Van Schoor heeft enkel zijnen spijt uitgedrukt over het behouden der plaatsvervangings.

Sommige brusselsche dagbladeren beweren dat generaal Chazal zich tot den Koning gewend heeft om te vragen van buiten dienst gesteld te worden. M. Chazal zou op deze wijze protesteeren tegen de redevoering van M. Pirmez die in de Kamer verzekerde dat de remplaçants in het leger op alle wijzen verstoppen en onderdrukt worden door de officiers. Men voegt er bij dat de luitenanten generaal Goethals en Soudain de Niederwerth om dezelfde reden hunne oppensioening vragen.

Zou er groot kwaad bij zijn, indien er hier of daar eenige van die dappere en kostelijke helden hunne demissie gaven?

Men schrijft ons uit Brussel dat er eene volledige scheuring bestaat in de liberale associatie dier stad. Een honderdtal leden hebben zich van de liberale associatie afgetrokken en besloten eene nieuwe associatie op te richten waarvan M. Orts de voorzitter is.

Het gaat sedert eenige dagen niet meer naar den zin der doktrinaire en geuzen.

Gisteren viel haar dierbaar plan van de verpruising van België in het water, vandaag worden de slachtoffers van haren partijbaat, de sekretarissen en familie leden van M. Langrand Dumonceau, door het hof van appel vrijgesproken.

De vrijpraak van MM. Camille Nothomb, Victor Henry, van M. en Mev. Bailleu, eene vrijpraak zoo schitterend als er ooit eene gegeven is, doet de doktrinairen bersten van spijt.

Is die houding niet een groot bewijs, dat het aan die pers niet te doen was om het recht van het spel; maar enkel om het partijbelang te voldoen?

Indien zij inderdaad enkel de zedelijkheid wilde geëerbiedigd zien, zou zij zich moeten verheugen over de vrijpraak en zeggen: dat is eene misdrijf minder in België. Maar zoo redeneert de partijbaat niet, die slachtoffers wil en eischt, al zijn zij dan ook onschuldig.

M. Demal, kapelaan te Velm, is in dezelfde hoedanigheid benoemd in O. L. V. kerk te St. Truiden.

Overstromingen.

Men schrijft uit Gent:

Het is een echte watersnood, eene openbare ramp, een geeseld geworden!

Van alle kanten komen ons de bedroevendste tijdingen toe.

Dijken doorgebroken, hofsteden, schuren, stallen, ja, geheele dorpen onder den vloed — men zou op sommige plaatsen zeggen: Vlaanderen van voor duizend jaren, sleer de moed en het beleid zijner bewoners het tegen 't geweld de golven had beschut.

De schade moet aanzienlijk zijn; Lei en

Schelde slepen op hunne snelvlietende baren allerlei overblijfselen van gebouwen meele, balken, planken, landbouwhalve, ijdele wiegen... Laten wij hopen, dat er tot heden nog geene menschenlevens bij dit waterwee ingeschoten zijn; laten wij bidde, dat het gevaar inderdaad niet zoo erg worde.

Ook in onze stad is, ten gevolge der overstroming, veel ellende, veel nood. De helft der groote werkhuizen liggen stil; vele menschen kunnen hun huis niet meer verlaten, gevluht, als zij zijn, op de bovenverdieping. Geen werk, geen brood, geen vuur... in 't hart van den winter... Het is verschrikkelijk.

Gelukkiglijk waakt de christelijke liefdadigheid, zij, die troost heeft voor elke smart, leniging voor ieder lijden! Deze week heeft de maatschappij van St-Vincent-à-Paulo onze stad maatregelen genomen, om den dringendsten nood te stelpen, eene reddende hand tot de meestbepoefden uit te steken. Dat elk zijnen plicht kwijte.

Ziehier de tijdingen, welke wij nopens de overstroming binnen en buiten onze stad kunnen mededeelen:

Dezen nacht is het water weer aanzienlijk geklommen, en vele huizen in de lage gedeelten der stad, die tot nu toe nog gespaard waren gebleven, zijn overstromd. Het zijn juist de werkhuizen, reeds zoo hard beproefd door het stil liggen van veel fabrieken, die het meest door 't water te lijden hebben, daar de lage gedeelten der stad meest bewoond worden door de arbeidende klas. Vele inwoners kunnen bijna uit hun huis niet meer. De weinge balken, welke het stadsbestuur in de overstromde straten heeft doen leggen, om den doorgang mogelijk te maken, helpen bijna tot niets. Eergisteren liet het weder hopen, dat de overstroming haar toppunt bereikt had; het regende niet; de hemel was helder en de zon scheen; die hoop is ongelukkig teleurgesteld! Het heeft vadien geregend en gesneeuwd. De hemel blijft overtrokken, zoo dat men geen ophouden mag voorzien.

Menschenlevens zijn reeds te betreuren. Zaterdag namiddag is in de St. Gillisstraat een oude man die in het koude water had moeten loopen om zijn werk in te dragen schielijk gestorven. Eene oude vrouw is verdrongen. Heden morgen rond 8 ure heeft men in den gracht die uitkomt op de Bijlokevest, haar lijk opgevischt. De ongelukkige had zich aan de haag vastgeklampt.

De landen en weiden in het omliggende onzer stad staan zeer diep onder water. Zij gelijken eene zee, waaruit ontbladerde boomen en hier en daar eene hoeve treurig zich verheffen. Dit overstromde stalle moeten dieren gevluht zijn. Zooals wij reeds zegden, heeft men reeds lijken van koeien opgevischt. Gisteren werd uit de Lei, omtrent de Vroedkundige School een varken gelukkig nog levendig, opgevischt. Lijken van doode konijnen drijven in groot getal op de waters.

Het groot Begijnhof gelijkt een uitgestrekt meer; de werkhuizen van de burgerlijke godshuizen hebben er geheel den zaterdag nacht gewerkt om er balken te leggen ten einde hulp te kunnen brengen aan de inwoners. Oude begijnen, die sedert jaren hunne woning niet verlaten hadden, daar zij zekelijk zijn, heeft men uit het hof moeten wegdragen.

Het burgerlijk hospitaal is gedeeltelijk overstromd. De lucht en warmmachines slaan onder water en het bestuur der burgerlijke godshuizen heeft de krachtadigste maatregelen moeten nemen om de veiligheid der zieken te waarborgen.

Men schrijft uit Audenaarde, 12 december, 5 ure namiddag:

« Sedert 1827, hebben de waters de hoogte niet bereikt, die zij thans hebben. De Schelde stroomt langs alle kanten over.

In eenige straten der parochie van Pamele staat het water van twee tot drie voet hoog; de wegen naar O. L. Vrouwkerk zijn ontoegankelijk; vele huizen staan vol water; 't is een algemeen redde zicht wie kan; men ziet niet anders dan verhuizingen.

Al de omstreken van Audenaarde zijn overstromd, de stad gelijk aan een eiland in het midden der zee.

Op het grondgebied van 't voorgeborgte van Beveren is alle gemeenschap langs den ijzeren weg onderbroken sedert maandag. Het bestuur doet in openbare rijtuigen, tot aan Petegem, de reizigers vervoeren, die zich in de richting van Kortrijk moeten begeven.

Rondom Brugge verwekken de overstromingen van oogenblik tot oogenblik meer onrust. Overal loopen de rivieren buiten hunne oevers en overstromen niet alleen de velden, maar ook de gemeenschapswegen.

De ijzerenweg tusschen Gistel en Torhout loopt groot gevaar. Dag en nacht werkt men er aan, om die ramp te voorkomen. De dienst des ijzerenwegs tusschen Kortrijk en Audenaarde is onderbroken.

Het gerucht was sedert gisteren avond in Brugge verspreid, dat een deel van den zeedijk tusschen Heist en Blankenberge, dreigde door te breken. Of dit gerucht eenige waarheid bevat, kunnen wij echter niet verzekeren.

Uit het noorden van Frankrijk komen ons niet min bedroevende tijdingen toe. De reiziger van Bergen naar Duinkerke zou thans moeilijk zijnen weg vinden. Hij zou voor zich siechis een uitgestrekt meer hebben, waartuit hier en daar eene hoeve zich verheft.

Jaarlijks stroomden de wateringn van het noorden van Frankrijk over, maar nu is het buitengewoon.

Er wordt niets gedaan. De menschen verdrinken wel niet in de wateringn, maar jaarlijks veroorzaken de overstromingen groote schade aan den landbouw.

De Seine is te Parijs sedert eergisteren op schrikbarende wijze geklommen. Het plein van Alfort is niets meer dan eene groote waterplas.

Uit Auxerre wordt gemeld, dat te Yonne langs alle zijden overstromt. Vooral de wateraanvoer van de Cure is hiervan de oorzaak: want te Cravant, waar de laatste rivier zich in de eerstgenoemde ontlast is de overstroming 't sterkste.

De grond, op welchen het gehucht Saint-Martin ligt, eene bevolking van omtrent 200 inwoners tellende, is gansch overstromd, huizen, schuren en stallen door het water ondermijnd, scheuren openen storten in. Het water omstreekt het gehucht, vormt eene onafzienbare zee, op welke men lijnwaad, meubelen, tonnen, graanzakken en wiegen ziet drijven.

De ongelukkige bewoners der streken vluchten, geladen met huisraad, ouderlingen, levende en doode of stervende kinderen, naar eene oude kapel, welke op eene hoogte staat, en die de eenigschuilplaats is welke hun overblijft tot dat de voorzienigheid hun eenige hulp zal zenden. De prefect gaat zich ter plaats begeven, vergezeld door verscheidene personen, om hun onderstand te brengen. Eene onderschrijving is voor hen geopend en heeft reeds 2000 fr. opgebracht.

De stoffelijke verliezen worden begroot op bij de honderd duizend frank.

Men leest in de *Unita Nazionale* van Napels: Er zijn vreeselijke ongelukken voorgevallen in de golf van Salerno. Acht schepen zijn verbrijzeld, en elf matrozen zijn op de reede van Forno verongelukt. Vijftig andere matrozen van verschillende schepen, die voor anker lagen, hebben een schuiloord gevonden in het haventorentje, waar de ongelukkigen 24 uren zonder enig voedsel verbleven hebben.

Twee andere kleine Italiaansche schepen zijn op de klippen in stukken geslagen, en de zee heeft reeds vijf der lijken van hare slachtoffers omgeworpen.

Volgens geruchten, die te Salerno verspreid waren, moeten nog andere schepen in de golf van Palinuro en in het water van Agropoli gebleven zijn.

Men leest in de *Gazetta di Mantova*: De tijdingen der overstromingen zijn een weinig gunstiger. Te Pavia, klimt de Po niet hooger meer.

Buitenlandsch nieuws.

Spanje.

OPROER IN MALAGA.

Particuliere brieven uit Malaga aan den *Univers* houden allertreurigste bijzonderheden in over de gebeurtenissen, waarvan die stad en hare voorsteden, bij gelegenheid van de loting voor de militia, den 24 november het toneel waren.

Den dag, voor deze operatie bestemd, toonde de bevolking zich genegen tot verzet. Op den hoek van elke straat waren plakaten aangeplakt, waarop in groote letters te lezen stond: « Weg met de conscriptie! Weg met de lichteing voor den zeedienst! Weg met den vreemden koning! » en welke iedereen met den folk dreigden, die de zwakheid zou hebben zich voor de stedelijke overheden te vertoonen.

De gouverneur der stad meende zich niet bang te moeten maken, en bleef alles rustig toezien; terwijl de militaire gouverneur van hetzelfde gevoelen scheen, en alles zijnen gang liet gaan. Den volgenden dag nieuwe plakaten, zoo mogelijk nog oproeriger. Een inspekteur van politie, die het waagt er een af te scheuren, wordt door

eene havelooze bende aangevallen, en met eene messteek in de zijde verwond.

Hij laadt daarop zijn revolver, en vuurt tweemaal af als een signaal voor zijne agenten. Geen enkele verschijnt er. Zich meer en meer door zijne aanvallers bestookt ziende, vlucht hij eindelijk in een koffiehuis, wiens eigenaar hem smeekt zich langs een achterdeurtje te redden. De inspecteur weigert echter, zich vast overtuigd houdende, dat er hulp zal komen. Eilaas, hoe wreed moest hij zich bedrogen zien!

Weldra had het volk de deur opengedrongen, en stormde als één man op den ongelukkige los. Hij valt op den knieën, vraagt genade... messteken zijn het antwoord. De een verbrijzelt een stoel op zijn hoofd, een andere een glas, een karaf, een vierde eene flesch, enz.

De rampzalige wordt letterlijk vertrap, men stamp hem met de hielen in het gezicht, stoot hem stokken in den mond, en ten slotte sleept men hem over de trappen en langs het plein, waar juist een piket van de burgerwacht aankrukte.

Op het gezicht der militairen nemen de elleudigen onmiddellijk de vlucht. De wachten nemen den stervende op en dragen hem naar het hospitaal; maar aan den kant der rivier gekomen, worden zij met geweeschoten ontvangen en laten hunnen last in den steek.

Roim een uur bleef de zwaar gewonde daar liggen; toen eerst werd hij, op bevel van den alkade der wijk, weggevoerd. Kortom tijd na bovengemelde barbaarsche mishandeling, werd een politie-agent door dolkssteken doodelijk getroffen, en den avond van denzelfden dag, door straffeloosheid stouter geworden, beleedigen de misdadigers den gouverneur.

's Anderendaags was de toestand van dien aard, dat vele families in allerhaast de stad verlieten. Het kanaalje wierp barikaden op, en twee gewapende benden, gecommandeerd de eene door Yriarte, de andere door San Martin, maakten zich gereed ten strijd.

De gouverneur Burel, bekommerd door die voorbereidselen, treedt af. De militaire overheid daarentegen neemt eindelijk maatregelen ter onderdrukking van den oproer, versterkt het kasteel, zendt soldaten naar de Alameda, en versterkt de wacht der Bank.

Desniettegenstaande voeren deze troepen niets uit. Zij laten bijna onder hunne oogen twee winkels van wapensmeden, den Zwitserschen bazar, en andere winkels der Grenadastraat, en der drukste van Malaga, uitplunderen. De burgerwacht gedroeg zich beter. Den 28 aangevallen, bood zij het leger der wanorde dapper 't hoofd.

Dat was het signaal voor worstelen. De geweer- en kanonschoten weergalmden in het midden en aan de uitboeken der stad. De oorlogsboot *Alerta* mengde zich mede in de partij, en schoot op de barikaden, welke bij de rivier waren opgeworpen. Ten 5 uren s'avonds w'it vuren ontzettend.

Eerst bij het vallen van den avond kwam er een einde aan, in den morgen van den 29 verkeerde Malaga in de grootste onrust. De straten waren eenzaam, de huizen zeer vast gesloten, geen enkele winkel, noch koffiehuis, noch kroeg zelfs, was open. Men had des nachts nieuwe plakaten aangeplakt, waarin de gouverneur Salamanca de oproerlingen met een bombardement bedreigde, indien zij hunne stellingen niet overgaven.

De oproermakers lieten het zich geene tweemaal zeggen, en baastten zich af te trekken. Met hen gingen geheele troepen gepuelp mede, zich uit de voeten makende om aan huiszoeeking te ontsnappen. Er hebben desniettemin vele aanhoudingen plaats gehad.

De correspondent van den *Univers* voegt bij deze betreurenswaardige feiten de volgende opmerkingen:

« Welk een ellindige toestand in Spanje, dat Spanje met eer, zoo plechtig door de droevige helden van Cadix beloofd! Zij hebben allen handel en alle nijverheid gedood. Met hen geen bescherming, geen gezag meer, niets dan despotisme van het gepuelp; met hen geene vrijheid meer, tenzij zulke, die den landloopers, avonturiers en misdadigers van elke soort tot voordeel strekt. »

Engeland.

De zuidwestelijke orkaan, welke over Engeland is heen gestormd, is de ergste welke in de laatste jaren ondervonden is. In Londen werden de menschen tegen den grond geworpen en de lantaarnpalen gebroken. De spoortreinen kwamen zeer laat aan en in de Thames werden de schepen op gevaarlijke wijze heen en weder geslingerd. Te Plymouth werd *the Cambridge*, een kanonneerboot der regering tegen den oever geworpen, en werd het admiraalschip *the Narcisnes* van zijne ankers geslagen. Verscheidene schepen leden schipbreuk op de kust,